mõned päävad. Tä oli juba üsna jurenas, aga
rahast ei olnud tä kedagi räägima. Siis ma küsisi
„ Ohmas isa, ja alad ä jurema, aga ei üttle õkki
kus jo raha o? (laenas, laenatakse hinge ja) isa üttles: „ Oh, poeg, raha o
maha maetud! Sa ei armastan raha....
Sa ei wõtu meile kahtmise järel.....rikkast
naist.—— Sa ega ja naine ei— ostka — raha
wiola.... eha malsi raha — — maha — maha
malsi — jüa õue .... tõutasi .... ach
— paneb mo hinge —— Kinni. Ohh —— O
tegi tä weel paar korda ja juri. Ma ei jaan
ta mitte enam ütelda, kus tä raha maha
matsis. Aha ei ole koa jelle järel murimad, kui
tä ema wara (wale) ega ei tahtu jätta, siis ma Ko
siis juremat ei kahesse, aha mool läda mõnd
Küll wäga tawis oles läin, jest et mo
loomad kõik ä o jurn ja uuji tarwis
oles läm osta, jest nüs jelle ühe kiisseda
enam kohta wõis pidada, nüs mool weel
järel o. See jutt tegi wõera mehele korraga

jelgesi, kes need rahamatjad paari
aasta est jelle talu Küünes olidad
ja jee häitas tämata kui kõrgema wainu
juhatus olewat, et täma rahamatsist pidi
nägema ja tõutuse jõnn kimalma, aga
weel imelikumn oli jee, et jeal talus
Kõik loomad ä olid jurn ja just ütsi
kits weel elus oli; jee oli nagu rahaaugu
juure pandud tõutuse täitmise tarwis elust
jäätud! Wõeras mees ostis jelle wõnse
kitse kõrge hinna est ä ja läks tääga põle,
Kui kuised magajad, küünni, loi kaikaga kitse
jala alt ä ja laskis ta karjudes üle raha-
augu joosta. Mõnd oli raha-matsis tõutus
läbetud, jeega rahahõidja, kui wõnn ära
peletud. Teise omiga kutsus wõeras mees
naja perenime ja perenaise küüne. Need tegid
Küll juured jälmad, aga läksid. Mees kaewis
raha-augu lahti, loi mõlemad raha pärijad
källpidi augu juurest, näitas neile aukus olewat